

MARIBORSKI

Cena 1 Din

VEČERNIK

„JUTRA“

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprave 2465
Izhaja razpored nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase
sprejema tudi oglasni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.409

Tretji

Mariborski teden

Ko smo v avgustu leta 1932. otvorjali prvi Mariborski teden, je spremljala to otvoritev skoraj vsesplošna skopasnost, kakor je pri nas pač navada, čim se pojavi nekaj novega, kar ograža prirojeno vsakdanjost in dolgočasno enoličnost. »V sedanjih krizi? Še drugod propadajo vse podobne prireditve! Kdo bo prišel v Maribor? In kaj mu bomo pokazali?« Taki in enaki so bili pomisleki in ugovori. Ko pa se je izkazalo, da je že prvi Mariborski teden pokazal nekaj prav lepih pozitivnih rezultatov, da si je bil prirejen v vsej naglici, brez potrebnih izkušenj in zlasti brez zadostne propagande in reklame, so se zopet dvignili pesimisti: »Letos je pač šlo, toda v bodoče ne bo več. Druga Mariborskega tedna ne bomo več doživeli.« Pa smo doživeli lani tudi drugega, ki je bil pripravljen in izveden že dosti boljše in je zlasti razširil in poglobil svoj program z veseličnim prostorom, razstavami, številnimi vsakovrstnimi prireditvami itd. Po tem drugem je skeptična pričela izginjati in letos, ko odpiramo že tretjega, je menda popolnoma izginila, in ni nikogar več v Mariboru in ne v njegovi okolici, ki bi ugovarjal. Mariborski teden je postal naša tradicija in letos se vrši prvič v popolnem dozoretu tega spoznanja in že zakoreninjene zavesti, če ga ne bi bilo, bi nam nekaj manjkalo.

Tako so prireditve Mariborskih tednov pokazale in dokazale, da se da kljub krizi storiti marsikaj, samo če se porodi zdrava inicijativa, spremeljana od resne volje uresničiti jo, dati ji živga življenja. In to je velik, dragocen nauk, ki se da s pridom uporabiti tudi povsod drugod, zlasti pa na vseh gospodarskih področjih. Iz opazovanja našega gospodarskega življenja vemo, da so nastala pri nas prav v letih sedanje krize mnogo številna nova podjetja, v prvi vrsti industrijska, ki so se razmahnila v lepi ali celo najlepši konjunkturi. Žal je, da ne iz naše iniciative in ne iz naših krogov, vsaj po veliki večini ne. Mi smo v svoji neinicijativnosti in naravnosti že bolni skeptični, prepustili to stvar tujcem in ostali sami prav tam, kjer smo bili poprejši. Ob vsem tem bi pač bilo več ko umestno, pogledati globlje v dno našega slovenskega bistva in se vprašati, kako je v nas in z nami? Mar nismo potrebni temeljitega zdravljenja svoje bolne skepse in neinicijativnosti? Kaj vse bi bili lahko sami začeli in izvršili, ko bi bili drugačni, in kako vse drugače bi bilo potem pri nas! Če tožimo sedaj, kakor nekdanj, da se gospodarsko ne moremo osamosvojiti in dvigniti, je to spričo povedanega le dokaz naše popolne nespodobnosti za tako uveljavljenje. Morda ta razmišljanja niso toliko v zvezi z Mariborskim tednom, da bi popolnoma sodila na to mesto in ob tej priliki, ker pa so se nam porodila prav iz razmišljanja o Mariborskem tednu, ne more škodovati, če jih zapišemo.

Mariborski teden! Ime samo mu ne daje razločne vsebine, da je mu je šele dosedanja tradicija dveh let. To je tisti naš teden, ko mobiliziramo Mariborčani svoje kulturne, gospodarske in druge sile, da damo iz sebe tisto, kar moremo ali nam je v se-

Pogreb maršala Hindenburga

Vlada je sklenila, da se izvede že 19. avgusta letos ljudsko gašovanje, ki naj potrdi imenovanje Hitlerja za novega predsednika — Hindenburg bo pokopan v Neudecku — Lažne vesti o Hitlerju

BERLIN, 4. avgusta. Na podlagi Hitlerjevega pisma je imela včeraj nemška vlada sejo, na kateri je bilo sklenjeno, da se voditelji želijo ustreže in se razpiše ljudsko glasovanje glede potrditve prenoša funkcij državnega predsednika na Adolfa Hitlerja že na dan 19. avgusta t. l. Votcem bo postavljeno vprašanje ali glasujejo za odobritev zakona, ki ga je vlada sprejela dne 1. avgusta, ali ne. Za izvedbo ljudskega glasovanja bodo veljale enake določbe, kakor pri glasovanju dne 12. novembra lani. Obenem so se pa tudi demantirale vesti, ki so jih razširili nekateri tuji listi, da bo Hitler moral odločiti predsedstvo Narodne socialistične stranke. Hitler ostane slejkoprej državni kancelar, predsednik republike in predsednik stranke, ki je poistovetena z nemško državo.

PARIZ, 4. avgusta. Agencija »Havas« izve iz Berlina, da v uradnih krogih vprašanje pokopa zemeljskih ostankov predsednika Hindenburga še vedno ni rešeno. Vesti, da bodo ti ostanki pokopani v mauzoleju spomenika zmage v

Tannenbergu, so neresnične. Prvotno je vlada sklenila res Hindenburga v Tannenbergu pokopati, a pozneje je to namero opustila, ker predsednikova družina ne želi, da bi našel veliki pokojnik v Tannenbergu svoje zadnje počivališče. Predsednik Hindenburg je baže pred svojo smrtjo izrazil željo, da bi bil rad pokopan na navadnem kmečkem pokopališču v Neudecku, kjer počivajo tudi njegovi starši in drugi sorodniki. Agencija »Havas« doznava nadalje, da se bo pogreb izvršil v torek 7. t. m. le v ožjem krogu družine, znancev in prijateljev. Darovanje vencev je družina odklonila z motivacijo, naj se denar, ki bi se izdal zanje, da raje rajši v dobrodelne namene, ker bo to bolj ustrezalo željam pokojnika. Podrobnosti pogreba med vlado in družino še niso dogovorjene. Danes bo odprta v prisotnosti polkovnika Oskarja von Hindenburga pokojnikova oporoka. Otvoritvi oporoke bo prisostvoval tudi državni tajnik von Meissner. Pričakujejo, da bodo našli morda tudi v ožji oporoki želje, kako naj se mrtvi državni pred-

sednik pokoplje.

DUNAJ, 4. avgusta. Današnja uradna »Wiener Zeitung« objavlja v zvezi s smrtjo predsednika Hindenburga članek, v katerem na najostrejši način napada državnega kancelarja in novega državnega poglavarja Adolfa Hitlerja. Članek, ki gotovo ne bo pospešil zblizanja in sporazuma med Dunajem in Berlinom, primerja Hitlerja z Napoleonom Bonapartejem. List sklepa svoja razmišljanja z besedami: »O Napoleonu vemo, da je končal na otoku Sv. Helene, kje pa bo končal Hitler, je še vprašanje.«

MARIBOR, 4. avgusta. Danes dopoldne so se razširile po Mariboru vesti, da je bil davi Hitler ranjen kot žrtev atentata v Berlinu, nekateri pa so zatrjevali, da je bil celo ubit. Izkazalo se je, da so bile vse te vesti brez vsake stvarne podlage. Uredništvo so z vseh strani telefonično sraševali o teh vesteh, na zadevno vprašanje našega dunajskega poročevalca pa smo izvedeli, da gre le za zlobno izmišljotino.

Stanovske volitve v Avstriji

ODSTRANJEVANJE POSLEDIC REVOLUCIJE. — ŠTEVILNE ARETACIJE. — UPI IN ŽELJE SCHUSCHNIGGOVE VLADE.

DUNAJ, 4. avgusta. Vlada odstranjuje z vso lvezobzirnostjo posledice narodno-socialistične vstaje in spravlja pred vojaško ter državno sodišče vse, ki so bili neposredno ali le posredno v zvezi s to vstajo. Tudi aretacije se še nadaljujejo in je zanimivo zlasti to, da med aretiranimi niso sami narodni socialisti, ampak tudi zelo številni socialdemokrati. Vlada je pripravljena z vso energijo napraviti v Avstriji red in mir, vendar pa se zdi, da bo hotela dobiti za svoje delo odobritev avstrijskega ljudstva. Po izjavi samega državnega kancelarja dr. Schuschnigga bo pripravila vse potrebno, da se čimprej izvedejo nove volitve, seveda ne na strankarski podlagi, kakor nekoč, marveč na podlagi stanovske ureditve. Vlada je prepričana, da sta obe letošnji revoluciji socialistična in hitlerjevska z ostalimi dogodki zadnjih mesecev iztreznilo ogromno večino avstrijskega ljudstva tudi v onih vrstah, ki je bilo opozicionalno razpoloženo in da bo sedaj to ljudstvo samo želelo, da se razmere umirijo.

DUNAJ, 4. avgusta. Na vesti, ki se širijo, da bo avstrijska vlada v vprašanju dogovora za von Papena stavila neke pogoje, je merodajni urad izjavil, da so mogle nastati samo zaradi nepoznavanja mednarodnih diplomatskih običajev. Samo po sebi je razumljivo, da avstrijska vlada za podelitev dogovora ne bo stavila nobenih pogojev, marveč bo sprejela od nemškega državnega kancelarja Hitlerja poslanega poslanika von Papena z vso korektnostjo, ki je potrebna. Končna odločitev glede tega bo padla na prvi prihodnji seji vlade.

Japonci razdro sporazum

LONDON, 4. avgusta. Po poročilih iz Tokia naglašajo »Times«, da tokijski službeni krogi kategorično odklanjajo predlog ameriškega vojnega ministra Swansona o redukciji pomorske oborožitve. Japonci naglašajo, da pod nobenim pogojem ne morejo sprejeti ameriškega predloga, ker bi po-

njem morali demolirati svoje vojne ladje, dočim bi Zedinjene države, če bi bil omenjeni predlog sprejet, samo reducirale svoj pomorski program in ne bi bilo potrebno demolirati vojnih ladij. V zvezi s tem prevladuje v japonskih političnih krogih mnenje, da je nujno potrebno še pred koncem letošnjega leta razdreti washingtonsko in londonsko pogodbo o omejitvi pomorske oborožitve.

ITALIJANSKO OBOROŽEVANJE V ZRAKU.

RIM, 4. avgusta. Ministru zrakoplovstva je odobren kredit v iznosu 1.200 milijonov lir za nabavo novih letal. Smatrajo, da je ta kredit odmev izjav v angleškem parlamentu, po katerih je bilo najavljeno povečanje oborožitve v zraku. Italija sledi Angliji in želi prav tako povečati in ojačati svoje zračne sile.

KUGA V INDIJI

LONDON, 4. avgusta. V osrednji Indiji razsaja že nekaj tednov strašna kuga. Doslej je obolelo za to boleznijo že ogromno število ljudi, umrlo pa jih je preko 5000.

danjih časih in razmerah vsaj mogoče. Pred vsem si ne moremo zamišljati Mariborskega tedna brez gledaliških predstav na prostem, brez različnih gospodarskih, kulturnih in prosvetnih razstav, brez sportnih in zabavnih prireditev ter brez veseličnega prostora, ki je našel lani prvič tako prikladno mesto, da bi prikladnejšega zama iskali po vsem Mariboru. S tem smo dali Mariborskemu tednu šele osrednjo os, okoli katere se suče. O priliki prve prireditve, so tujci spraševali: »Kje je Mariborski teden?« in to vprašanje nas je spravljal v prav neprijetno zadrego. Lani in letos je drugače. Sedaj že lahko pokažemo, kje je njegova glavna vsebina in naštejemo še gledališče v Mestnem parku, Mariborski otok itd. Tako rastejo prireditve Mariborskih tednov s tradicijo, izkušnjo in vedno novimi

domisleki. Ko bodo časi še ugodnejši, ko bo izginjala kriza in bodo zamirale njene posredne in neposredne posledice, bodo Mariborski tedni najbrže še vse bolj praznični in pestri, kakor sedaj. Takrat se bo še povečalo število predstav, razstav in prireditev in tudi tujcev od blizu in od daleč bo več. Maribor bo postal po Mariborskih tednih znan, kakor so nekatera mesta v tujini po svojih enakih ali vsaj podobnih prireditvah.

Glavni namen Mariborskega tedna je privabiti v naše lepo mesto tujce, najsi bodo to naši okoličani, ljudje širšega podeželja, iz Slovenije, Jugoslavije ali od drugod, iz tujih držav. Drugi namen pa je, nuditi tudi Mariborčanom samim po celoletni puščobi, nekaj kulturne in zabavne hrane. Tretji je, pokazati tujcem in domačinom sado v naših prizadevanjih in

trudov. Letos se nam bo, upajmo vsaj, posrečilo vse troje, mednarodni šahovski turnir pa bo opozoril na naše mesto, na Mariborski teden in na nas prav gotovo tudi tujino po vsej Evropi in tudi izven nje. O njem bodo pač poročali večinoma vsi evropski listi. Ko bomo torej sklepali bilanco letošnjega tretjega Mariborskega tedna, prav gotovo ne bo slabša, kakor je bila bilanca prvega in drugega, marveč bo gotovo še znatno boljša. Tretji Mariborski teden je organiziran po izkušnjah in po odobru, ki dobro ve, kaj hoče. Za njim stoji mestna občina z županom dr. Franjem Lipoldom, g. podžupanom Rudolfom Golouhom in gg. svetniki, stoji »Putnik« s svojim agilnim in iniciativnim ravnanjem g. Loošom in raznimi odbori. Naj bi njih delo docela uresničilo njihov namen!

Iz življenja in delovanja pokojnega generala Rudolfa Maistra

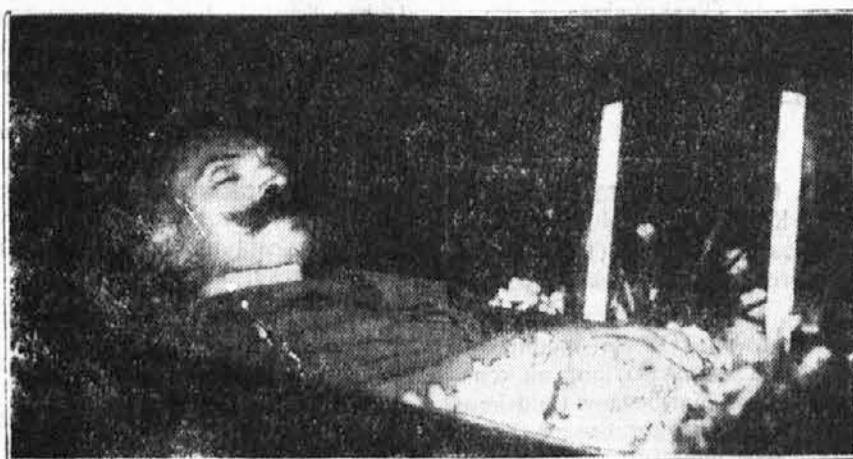
Predavanje dr. Jančiča na komemoracijskem večeru v „Unionu“

Ob priliki komemoracije v četrtek je „pokojeni višji državni pravdnik g. dr. Jančič orisal pokojnega generala Rudolfa Maistra kot narodnega delavca v spominih, ki jih je doživel v njegovi družbi in kar so mu pripovedovali njegovi najožji prijatelji in znanci.

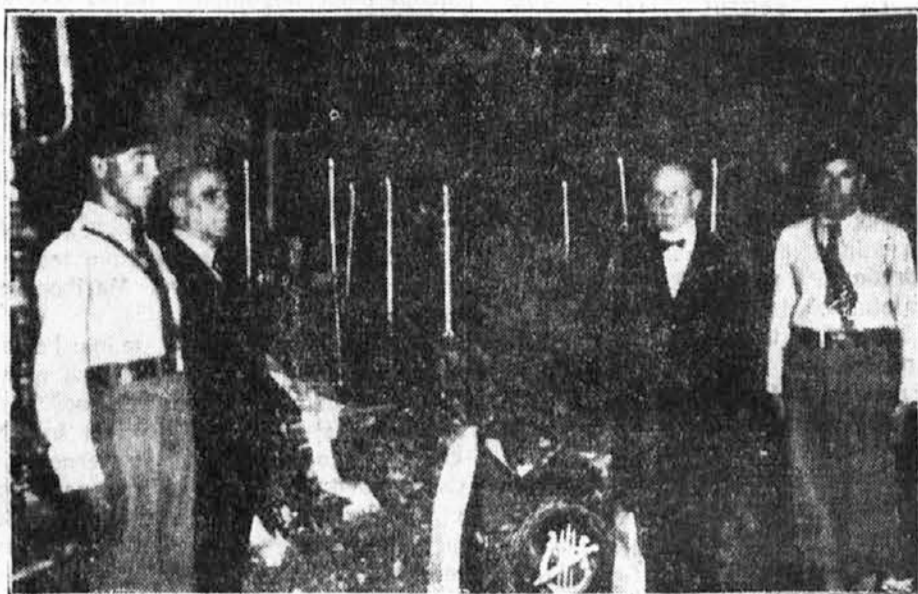
Ne bilo bi odveč, je dejal g. dr. Jančič, če bi ob tej priliki ponovil vse ono, kar je bilo pisanega in govorenega o mrtvem našem generalu Rudolfu Maistru. Potrebno bi bilo povedati in poudariti vse to vedno znova, da ostane v živem spominu zlasti mladini, ki ji ni bilo dano živeti in delati z Maistrom ob prevratnih dneh in z njim določevati smernic zgodovine Slovencev in Jugoslavije. Veliki dnevi so bili to, ki jih preradi pozabljamo v dnevnih skrbi in ker nam trga smrt iz naše sredine žive priče tistih dni enega za drugim. In če se bo še toliko pozabilo, ne bo se pozabilo ime in delo generala Maistra. Njegova dela so zapisana v srcih slovenskega ljudstva s takimi črkami, da jih tudi čas, ki zagrne vse v pozabljenje, ne bo mogel izbrisati.

Maistra je narava toliko odlikovala po duhu in telesu nad drugimi, da je vzbujal pozornost vsepovsod, kjerkoli se je pojavil, in to že v njegovih mladih letih in pa pozneje, ko je zavzemal visok položaj v svojem poklicu in še višjega v družbi. Bil je visoke vitke postave, živih oči, visokega čela iz markantnega lica. Kdor ga je videl samo enkrat, ga ni prezrl in ostal mu je v spominu, kar je bilo mlademu Maistru večkrat v škodo. Ljudje so že po svoji naravi taki, da ne dopuste, da bi se kdo povzpел nad nje. Zaviš ne odpušča tega in zato skuša človeška družba ovirati polet vsakogar, ki se hoče duševno in družabno osamosvojiti. Prav posebno je veljalo to za mladega Maistra. Toda ko klonejo drugi, Maister čeprav še v mladih letih, ni klonil. Čim večje ovire so mu stavili na pot zavidežni, tem večja je bila njegova odpornost. Zmagoval je povsod: proti vplivnim posameznikom, in zmagovalec je ostal nad množicami.

Njegovo življenje od rane mladosti pa do smrti, njegovo delo v poklicu in privatnem društvenem življenju je bilo prežeto z veliko ljubeznijo do njegovega naroda. Maister vojak, Maister narodni delavec, Maister družinski poglavar in oče je bil vzoren, iskren in odločen narodnjak, ki je neodločno kazal svojo narodnost, zaradi katere je mnogo trpel in za katero je zastavil svoje življenje in usodo svoje družine. Njegova narodnost in prekipajoča ljubezen do slovenskega ljudstva in slovenske zemlje se zrcali v njegovih pesmih in njegovih spisih, se odraža v njegovih delih in njegovem po-

V domu na Uncu.

V veži mariborskega magistrata.

klicnem življenju. Malo ali nič ni znano trpljenje, ki ga je moral prestati umrl general za svoje narodno čustvo in delovanje. Malokomu so znane težave, s katerimi se je moral boriti zaradi svoje narodnosti vse do prevrata. O samem sebi ni rad govoril. In če je govoril, je storil to le ob izrednih prilikah in samo napram svojim zaupnikom. Značilno je za njega, da niti svoji vdani soprogi in svojima iskreno ljubečima sinovoma ni nikdar pripovedoval o preganjanjih, ki jih je moral prestati in o nevspešnostih, ki so ga zadele. Povedal jim je vse to šele, ko je bilo končano.

Maistrov oče je bil državni uradnik finančne stroke, doma iz Ptujja. Dolga leta je služboval v Kamniku, kjer je bil rojen tudi naš general. Maistru je umrl oče, ko je bil Maister še dijak. Njegova mati, rojena Tomšičeva, je bila po rodu iz Trebnega na Dolenjskem. Njen stric Tomšič je znan pisatelj in je general

Maister uredil njegovo literarno zapuščino. Svoja nežna otroška leta je preživel Maister v Kamniku. Ljudsko šolo je obiskoval v Mengešu, nižjo gimnazijo pa v Kranju. Že tu je kazal izredno nadarjenost. Po končanem šestem gimnazijskem razredu v Ljubljani je odšel v kadetnico na Dunaj. V kadetnici na Dunaju je bil znan po svojem odločnem slovenskem mišljenju. Bil je celo član slovenskega kluba na Dunaju in se je dosledno udeleževal vseh slovenskih prireditelj. Čeprav zato včasih ni imel dovoljenja od poveljnika svoje šole. Kadetnico je končal z dvojno odliko, kar je bil največji uspeh, ki ga je mogel doseči kak gojenec omenjenega zavoda.

V avgustu 1895. je bil dodeljen Maister v Ljubljano in se je že tega leta udeležil vojaških vaj v okolici Celovca. Tu se je spoznal s svojim poznejšim prijateljem polkovnikom Cvirnom, ki ga je slišal govoriti z vojniki slovenski. V Ljubljani Ma-

ster kljub temu, da se je vojaštvo strogo ločilo od civilnega prebivalstva in zahajalo le v svoj oficirski kazino, ni sledil vzgledu svojih tovarišev in se ni pokoraval željam in migljajem svojih nadrejenih. Bil je stalen gost in član literarnega kluba, ki so ga takrat tvorili med drugimi tudi Tavčar, Aškerc, Cankar, Murn, Kette, Murnik in pozneje še slovenski založnik Schwentner. Maistrov takratni poveljnik polkovnik Schmidt pl. Fusina ga je tako vzljubil, da ga je vzel leta 1898. v Celovec. Tudi tu je našel Maister odlične slovenske narodne in kulturne delavce. Tako se je posebno sprijaznil s profesorjem Šketom, ki ga ni pozabil celo v svoji oporoki ter mu je zapustil več dragocenih knjig. V Celovcu je imel več neprilik, ker se je preveč nacionalno eksponiral in je zaradi tega prišel celo pred častniško častno razsodišče. Vseh hujših posledic pa ga je obvaroval njegov poveljnik. Iz Celovca je bil Maister zopet premeščen v Ljubljano, kjer je ostal do leta 1908., ko je bil premeščen v Premisl. Leto 1908. je bilo usodno za Slovence. Avstrijska vlada je pričela brezobzirno nastopati zoper nje in tudi Maister ter njegovi prijatelji so takoj občutili, da je njegova premešitev v zvezi z vsem tem da bi se mu na ta način onemogočilo njegovo narodno udejstvovanje.

Maister je bil prečiščena narava. Nič ga ni moglo odvrniti od njegovih idealov in čim dalje je bil od svoje domovine, tembolj je hrepenel po njej. Pomladi l. 1912. ga je strla bolezen in si je moral iskati zdravja v južnih krajih. Ko je nastopil službo, ni bil več sposoben za mobilno vojsko in je bil dodeljen črnovojniškemu okrožju v Celju, odkoder je prišel jeseni l. 1914. v Maribor. Tudi v Celju, kjer je bil le kratek čas, si je kmalu pridobil veliko število zvestih prijateljev. Tu se je spoznal tudi s svojima poznejšima borcevca Malgajem in Pancerjem. Značilno za Maistra je, da je vsepovsod, kjerkoli je bival, našel vezi s Slovenci in slovensko mladino.

Hvaležni moramo biti usodi, da nam je pripeljala Maistra v Maribor. Za časa svetovne vojne je lajšal gorje našim ljudem in marsikaterega je rešil smrti. Mnogo gim svojcem vojakov pa je pripomogel do podpor. S svojimi vojniki je ravnal očetovsko in vsi, ki smo bili v Mariboru, smo poznali njegovo pravičnost, nepristranost in dobroto. Ob prevratnih dneh pa je izvršil Maister veliko delo, ki ga ne bomo nikdar pozabili in se ne bomo mogli nikdar dovolj oddolžiti njemu in njegovemu spominu.

Obvestilo. Kakor je bilo že objavljeno, gozdne veselice dne 5. 8. 1934. ne bo radi zalovanja za našim pokojnim pokroviteljem gospodom generalom R. Maistrom. Prispevki v denarju in v blagu, katere je podpisani odbor prejel, se bodo porabili v že navedene svrhe na prireditvi l. decembra t. l. Vsem plemenitim darovalcem bodi izrečena iskrena zahvala! — Odbor.

Kulturne vesti

Nova knjiga o Pohorju

Dr. Franc Mišič: V žaru in čaru šumovitega Pohorja

Dr. Franc Mišič je pri nas Slovenceh svojevrstni opisovalec lepote naše pokrajine. Njegovi opisi niso ne leposlovje v strogem smislu, ne znanstvene razprave, pač pa so vsega nekaj. Z ljubeznijo v srcu in s sprejemljivim očesom hodi po naši domovini, opazuje, zbira, beleži in doda k vsemu kar zbere še nekaj zgodovinskih paberkov, zemljepisa, geologije itd. ter nam v prikupnem kramljanju poda dela, ki so dostopna vsakomur, ker najde v njih prav vsakdo nekaj. V dnevnikih in drugod so se pojavili ti njegovi spisi že pred mnogimi leti, sedaj jih pa niza kar v knjige, ki jih piše, izdaja in prodaja sam. »V žaru in čaru šumovitega Pohorja« je v dobrem letu že njegova druga knjiga, pa že pripravlja tretjo, posvečeno zopet lepi Savinjski dolini, kakor je bila prva.

Nas Mariborčane in ostale iz krajev severnega slovenskega območja ozemlja b ota najnovejša Mišičeva knjiga gotovo še prav posebno zanimala, saj nam govori o onem zelenem višavju in njegovi obronkih, ki ga gledamo vsak dan, ta s te, oni z one strani. Mimo tega pa

je to tudi edina naša večja gorska skupina, ki je vsa v svobodni Sloveniji. Knjiga obsega skoraj 200 strani velike osmerke in obsega sledeča poglavja: Mariborska pokrajina, Boč, Rigi ob pohorski Dravinji. Na severovzhodnem vznožju in pobočju, Reški amfiteater, Fram in »Stari grad« na Slivniškem Pohorju, Od Pošte do Klopne vrha, Slovenska Bistrica in njen Veliki vrh, Na osrednji planoti, Slovenske Konjice in njihov Pesek, Vitanje in pohorski Parnas, Po mehkih stezicah med Roglo in Veliko Kopo, Severno predgorje zapadnega Pohorja, Na koroški strani okoli Velike Kope, Vuzeznica, Pohorsko steklarstvo in življenje in poslednje bivališče pohorskega kmeta.

Na čedni naslovni strani knjige je na vrhu slika Konjiškega ribnika pod Velikim vrhom, mimo tega je še v tekstnem delu 24 slik, v dodatku pa so tri s Počitniške kolonije kraljice Marije pri Sv. Martinu na Pohorju. Pridan je naposled tudi še zemljepis Pohorja in okolice. V naštetih poglavjih je mnogo lepih opisov pokrajin, turističnega, zgodovinskega,

folklorističnega in drugega blaga. Zlasti folklor je mnogo in bo marsikatera beležka s pridom služila tudi tistim, ki bodo kdaj vzeli naše Pohorje v pretres s čisto znanstvenega stališča. Na vsak način pa je to Mišičevo delo po Koprivnikovem »Pohorju« največji opis tega gorovja in kakor že rečeno, prijeten, zabaven in poučen opis. Prepričani smo, da bo knjiga poromala v vse kraje, ki jih opisuje in bo seznanjala s Pohorjem tudi našo širšo slovensko domovino. —r.

Tehnika in gospodarstvo

Za širšo javnost gotovo neopaženo, je pričela izhajati letos v Ljubljani nova strokovna revija »Tehnika in gospodarstvo«, katero izdaja društvo »Napredok« in so doslej izšle že štiri smiselno opremljene in vsebinsko tehtne številke. Na ovojnem listu prvega zvezka je uredništvo napisalo novi reviji na pot te-le besede, ki povedo pač že same glavni namen in pomen njenega izhajanja:

»V težki gospodarski krizi, v kateri živimo, prihaja vedno bolj in bolj spoznanje, da nas le pozitivno in konstruktivno delo more izvesti iz kaosa današnjega časa. Zavedajoč se tega, bo naša revija obravnavala naše aktualne tehnične in gospodarske probleme ter bo dajala spodbudo, da se tem problemom, ki

so tako ozko zvezani z vsakdanjim življenjem, da več pozornosti s strani naših javnih faktorjev. Obenem bo revija podajala elemente, ki naj nas privedejo do javnega gospodarskega načrta. Naša revija je torej namenjena našim gospodarskim krogom in institucijam, pravnikom in sploh vsem onim, ki se zanimajo za naše javne tehnične in gospodarske probleme. Posebno pa opozarjamo na našo revijo vse naše javne delavce in politike, zakaj za uspešno javno delo je potrebno poznavanje tehničnih in gospodarskih vprašanj, katerih proučevanje bo namen naše revije? Zagotovljen nam je krog odličnih sodelavcev, katerih imena garantirajo, da bo revija izpolnila svoj namen. Vsak izmed nas je poklican, da v svojem delokrogu prispeva k rešitvi naše gospodarske krize in pripomore k napredku naše države.«

Temu svojemu programu je revija v svojih dosedanjih štirih številkah tudi ostala zvesta. V njih najdemo celo vrsto zares odličnih sodržnikov in aktualnih strokovnih člankov ter beležk. V prvi številki je napisal univ. prof. dr. ing. Kral razpravo »Moderna cestišča«, ing. Franjo Fine članek »Motorni vagoni v železniškem prometu«, banski tajnik Fr. Šink sestavek »Pogled na elektrifikacijsko zakonodajo«, univ. prof. ing. M. Osana sestavek »Radio v gospodarski

MARIJ SKALAN:

SEMISIRIS

Roman iz prazgodovine človeštva.

»Kaj je tam?« je vprašala deklica in se ga še bolj oklenila.
 »Ogenj. Potres je zažgal hiše.«
 »Strašno...«
 »Tu sva na dežju, a vsaj varra pred našim kamenjem.«
 »Kaj naj počneva?«
 Iz za obzidij se je oglašalo s trga rjovenje tisočev, zlito v en sam obupen klic, ki je bil prošnja, zahteva in grožnja obenem:
 »Izpustite čarovnico!«
 »Napadli bodo dvor!« je vzkliknila Ofirija.
 »Morajo jo izpustiti!«
 »Da, morajo... Pojdiva! Jemu očetu, faraonu faraonov!«
 »Čemu?«
 »Mora jo izpustiti!«
 »In če naju ne usliši? Če vrže še meče v ječo?«
 »Potem hočem s teboj. Nič več mi ni mar, kaj se zgodi. Svet se podira, bliža se konec. Tvoja sem, živa ali mrtva...«
 Potegnila ga je s seboj skozi viharno noč, ki so jo medlo psvetljevali grozot-

ni zublji gorčnega mesta in napolnjevali kriki obupanih množic. Hitela sta k palači Semisa Ofirisa, ki je edina bila še popolnoma neporušena. Tudi straže so še stale pred njo.
 »Stojta!« je zaklical poveljnik. »Kdo sta, kam hočeta!«
 »Jaz sem Ofirija,« je odgovorila deklica.
 »Milost, velika!«
 Stražniki so pozdravili in se umeknili. Ofirija in Asarhadan sta neovirana prispela do faraona. Stal je v svoji delovni sobi, obdan od najvišjih dvorjanov.
 »O veliki, oče!« je zaklicala Ofirija, padla pred njim na kolena in dvignila roke. »Usliši klic ljudstva semisirskega, izpusti čarovnico, potolaži srd bogov pod zemlja, reši nas!«
 »Ves Semisiris je pred obzidjem dvora,« je dejal Asarhadan. »Moje čete se komaj bore proti desetisočemu obupanec. Na stotine je že mrličev in ranjenec. Na stotine je že mrličev in ranjenec svoje!«
 »Usliši jo!« je potrdil Neferamis.
 »Reši nas!« je ponovila Ofirija.

112 Semis Ofiris je stal vzravnal kakor kip. Oči so mu divje žarele in švigale po prisotnih. Čutil je, da se ves Semisiris in ves dvor upira njegovi volji in prevzel ga je strah. Srd je zginil iz njegovega obličja. Njegova moč je bila strata. Počasi, kakor brez volje, je dejal:
 »Izpustite jo!«
 Amarazis je planil kvišku in zbežal iz palače.
 V sobi Semisa Ofirisa je nastala mrtva tišina, ki jo je motil le šum nevihte in oddaljeni vrišč množic pred obzidjem. Poveljnik dvornih straž je hitel proti sropju ječ. Stražnik, ki ga je spremljal, je prižgal bakljo in odprl vrata. Iz celice na obeh straneh nizkega vlažnega hodnika, ki ga nikoli ni obsevala luč, so se oglašali blazni klici nesrečnikov. Amarazis pa se ni zmenil zanje. Tekel je k vratom celice, v kateri sta bili zaprti Arikdinila in Nefteta in jih z enim sunkom odprl.
 »Prosti sta!« je zaklical v temino, a odgovora ni dobil. »Arikdinila! Nefteta!« je zaklical, vzel stražniku iz rok bakljo in posvetil v luknjo. Bila je prazna...
 »Saj ju ni!« je vzkliknil stražnik in lasje so se mu naježili od groze.
 Amarazis je dvignil bakljo in osvetil po vrsti vse štiri stene celice. V kotu na levi strani je opazil temno luknjo. Manikala je granitna kocka, ki jo je iz-

bil potres in porušil nekam v debelo zunanje zidovje.
 »Saj to ni mogoče!« je vzkliknil.
 »Čarovnica je začarala zidovje,« je dejal stražnik.
 Amarazis se je sklonil k temni odprtini in posvetil vanjo. Opazil je rov, ki se je onstran najmanj tri metre debele stene izgubljal v noč... Veliki štirioglati kamni so bili zdrobljeni v pesek, kakor da bi jih bila zmela roka silnega velikana.
 »Čudovito!« je vzkliknil. »Vsa ječa je ostala nepoškodovana, samo v celici čarovnice in favoritke je nastala ta nenavadna razpoka.«
 »Sedaj vidiš, da je zares čarovnica,« je dejal stražnik.
 Poveljnik dvornih straž se je dvignil in stekel k faraonu.
 »Milost, veliki! Tvojega naročila nisem mogel izvršiti. Potres, ki je prizanesel vsej stavbi, je porušil del Arikdiniline ječe. Jtmici sta izginili.«
 Faraon in dvorjani so se spogledali. Iz daljave se je znova oglašil obupen klic množic:
 »Izpustite čarovnico!«
 »Sporoči jim!« je ukazal Semis Ofiris, bled ko mrlič.
 Amarazis je odhitel na obzidje in sporočil množicam:

POSOJILNICA R. Z. Z O. P. MARIBOR, NARODNI DOL

USTANOVLJENA LETA 1882
 Stanje hranilnih vlog 60 milijonov dinarjev
 Rezervni zaklad 9.668.000 Din

Sprejema hranilne vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najkulantneje

Kačja graščina

Lovec Ermenegildo Corsi, ki nadzira posestva grofa Passerinija v Italiji, si je po dolgem času zopet ogledal poslopje na zemljišču tega posestva. Ko je odprl vrata, je zagledal pred seboj nekaj strašnega, na stotine kač se je zvijalo po tleh. Corsi je takoj zaprl vrata in pokli-

cal na pomoč. Oborožili so se s palicami in vdrli v hišo. Ubili so kačo za kačo in mrtve živali znosili na grmado. Nato so grmado zažgali. Kače so prešteli in ugotovili, da jih je bilo 600. Po vsej verjetnosti so prišle iz podzemeljskega skri-vališča, odkoder jih je pregnala voda.

Podpirajte Protituberkulozno ligo!

ZAHVALA.

Ob težki izgubi naše predobre mamice, stare mamice in tašče, gospe

Ane Cizelj roj. Musi

nadučiteljeve vdove

se prav pristrčno zahvalujemo vsem, ki so jo v tako častnem številu spremili na zadnji poti.
 Prav posebno se še zahvalujemo primariju g. dr. Černiču za hitro zdravniško pomoč, vsem štirim preč. duhovnikom, zlasti g. stolnemu župniku monsignorju Umeku za v srce segajoči nagrobni govor, vikarju g. Munda za zadnjo sv. popotnico in tolažilne besede, konzist. svetniku g. Gašpariču, župniku iz Trbovelj za pripotovanje in asistenco, častitim sestram usmiljenkam reda sv. Vincencija Pavelskega za izkazano ljubezen in tolažbo, poštному direktorju g. dr. Jankotu Tavzes iz Ljubljane, pošt-nim upraviteljem g. Irgoliču in g. Klemenčiču ter številnim poštним namestencem iz Maribora za častno spremstvo, gg. pevcem pevskega društva poštних uslužbencev »Poštni rog« iz Maribora za gniljive žalostinke, vsem darovalcem duhtečega cvetja in krasnih vencev ter izrekamo toplo zahvalo brez izjeme vsem blagim srcem od blizu in daleč, ki so pokojnici izkazovali med boleznijo toliko tople ljubezni in blagodejne tolažbe ter jo v velikem številu spremili k večnemu počitku.
 Bog Vam vse to stoterno povrne.

Maribor, dne 3. avgusta 1934.

Zalujoče rodbine: Kegl. Seljškar, Morič, Cizelj-Allesch, Gilčvert, dr. Cizelj in ostalo sorodstvo. 3172

Zahvala.

Vsem, ki so nam v teh težkih dneh trpljenja našega dragega pokojnika, soproga, ateka, strica in brata, stali ob strani, predvsem gg. šefu, delovodjem, pevcem in delavstvu kurilnice drž. železnice ter vsem darovalcem prekrasnega cvetja in vsem, ki so na katerikoli način izrazili svoje sožalje, srčna hvala!
 Studenci pri Mariboru, dne 4. avgusta 1934.
 3197 Zalujoča rodbina Nuk.

Spomnite se CMD

Preselitveno naznanilo!

Naznanjam svojim cenj. strankam, da sem preselil svojo slikarsko in pleskarsko obrt iz Gregorčičeve ulice 8 3165

Grajsko ulico 5

in jih vljudno prosim, da me počastijo še z nadaljnimi naročili. Se priporoča

Franc Kolar.

Svetli oremop

Budinsčina, Ivanopolje od 1000 kg naprej, kosovec Din. 36.—, kocke Din. 36.—, Ladanje Dolnje Din. 25.—.

Josip Govedič

Prešernova ulica 19
 Telefon 26-96. 3167

Obiskovalci Mariborskega tedna

ne pozabite temeljito pregledati mojo bogato sortirano zalogo vseh vrst železnine, kovine, strojev, nadomestnih delov ter različni material za vsakovrstne mehanične, stavbne, poljedelske in mlinske uporabe; zelo veliko zalogo litih in lesenih lermenic, zobčastih koles, transmisij, ležaje vseh velikosti, mlinske stroje, travceze, cevi, ograje, peresa za vozove, jeklo, kotle, ventile za vodo in paro, avtomobilski material ter skoraj vse, kar za gospodarstvo obstoji. Vse to dobite rabljeno in v zelo dobrem stanju pri

Justinu Gustinčiču - Maribor

TATTENBACHOVA ULICA 14
 po najnižjih cenah. Istotam kupujem po najboljših dnevnihi cenah gori navedeni material.
 POZOR! Ne naseditte raznovrstnim ljudem, kateri se sklicujejo, da kupujejo za mojo tvrdo, ker nimajo nobenega pooblastila in Vas samo na ta način oškodojuje. 3149

Zahvala.

Načelstvu in vsemu članstvu udruženja prevozniskih obrtov, kakor tudi vsem prijateljem, znancem in sorodnikom, ki so spremili blagopokojnega na njegovi zadnji poti in načelstvu za krasen venec izrekam srčno zahvalo.

Maribor, 3. VIII. 1934. Elizabeta Welle 3169 zalujoča žena.

Naznanilo.

Cenjenim gostom najvljudneje naznanjam, da sem do nadaljnega ustavila obrat svoje kavarniške obrti

Maribor, Glavni trg

radi premajhnih dohodkov, odnosno previsokih izdatkov. Pri tej priliki se svojim cenjenim gostom najlepše zahvaljujem za izkazano mi zaupanje in naklonjenost.

Z velespoštovanjem
 Maribor, 31. VII. 1934. Julijana Tement.

